

KUNSTMUSEUM DEN HAAG

FUNG CHOW

EEN MUSEUM DAT ZICH OPENT

Het Kunstmuseum is ontworpen voor 'de mensen'. Wanneer het gebouw bezocht wordt door het publiek, is hier niet veel van te merken. Dit komt doordat het een gesloten karakter heeft. Zonder aanschaf van een toegangskaart kan het gebouw niet betreden worden. De route begint in de lange gang en eindigt kort daarna in de hal. De achtertuinen hebben weinig bezoekers doordat de omliggende bebouwing door hun hoogtes het kunstmuseum overschadwt.

De publieke route

Musea, zoals bijvoorbeeld die in Londen, zijn laagdrempeliger. De toegang is hier vrijwel altijd gratis of is voor een groot deel publiek toegankelijk. Dit zorgt ervoor dat het museum een waar kenniscentrum voor iedereen is, een plek waar iedereen kan zijn. Dit is een gebrek van het huidige kunstmuseum.

Door de introductie van een publieke route die vanaf de lange gang tot aan de achtertuinen loopt, wordt het gebouw opener. De weg die normaal afgelegd wordt via de binnenplaats, is nu een museumpassage geworden die toegankelijk is voor het publiek. De publieke route activeert het sfeerloze achterterrein, waardoor het levendige achtertuinen worden naast de authentieke Brasserie van Berlage. Het zijn plekken van ontmoeting.

De uitbreiding - Mondriaan en de Stijl

De nieuwe uitbreiding waar de werken van Mondriaan en de Stijl tentoongesteld zullen worden, ligt aan de publieke route. Middels een verticaal gebaar, wordt het horizontale volume van het huidige museum doorbroken en ontstaat er evenwicht. Voor Mondriaan was het contrast tussen horizontaal en verticaal essentieel, omdat het symbool stond voor de fundamentele tegenstellingen waar we in ons menselijk bestaan mee te maken hebben: mannelijk en vrouwelijk, geest tegenover materie, licht en donker. De museumtoren is vormgegeven als 4 kwadranten, die ten opzichte van elkaar aftrappen en verspringen. Het neemt de vormtaal van het bestaande museum op een hedendaagse manier over, wat zorgt voor harmonie tussen bestaand en nieuw.

De bezoeker kan de uitbreiding betreden via de museumpassage. In de foyer zijn museumtickets beschikbaar bij het primaire verkooppunt, echter is het bovendeel van de museumtoren publiek toegankelijk.

De museale route

De routing van de nieuwe uitbreiding borduurt voort op het bestaande museum van Berlage. Allereerst legt de bezoeker de lange lijnen af, wat vervolgens leidt tot het 'dwalen in de bossen', zoals Berlage dat mooi omschreef.

De museale route start door letterlijk afstand te nemen van het bestaande museum, de lucht in. Bovenop het dak is waar het begint. Een open en luchtige plek, middels de trappen kan de bezoeker afdalen naar de exposities op de verschillende daken. Doordat het dak een open structuur heeft, is er een vrije routing mogelijk. Vanaf het dak kunnen de onderliggende verdiepingen betreden worden. De plattegronden zijn gebaseerd op een grid, die ook als onderdeel terug te zien zijn in het werk van Berlage en Mondriaan. Binnen de kaders van het grid verlopen de plattegronden -van boven naar beneden- van zeer open naar zeer gesloten.

De open plattegronden in het publieke bovendeel zorgen voor een vrije routing, die overzichtelijk is. Het publieke deel wordt afgesloten met het Museumcafé, een plek die bijdraagt aan de functie van het 'volkshuis' zoals Berlage het museum noemde. Een plek waar de bezoeker elkaar kan ontmoeten, tot rust kan komen en met elkaar in conversatie kan gaan naar aanleiding van de kunst.

Na het rustmoment kan de bezoeker afdalen naar de betaalde tentoonstellingen in de onderliggende verdiepingen. De open structuur en vrijheid in routing die er was in de eerdere ruimten, is nu verdwenen. Deze verdiepingen in het hart van de uitbreiding, waarin onder andere de Victory Boogie Woogie tentoongesteld staat, tonen schijfstructuren die de routing sturen.

In het onderste deel van de museumtoren nadert het niveau van het bestaande museum. In deze verdiepingen ontstaat er weer enige overzicht naar de opeenvolgende ruimten, maar gaat de bezoeker door de opzet van ruimten in ruimten dwalen.

Gevelarchitectuur en de kunst

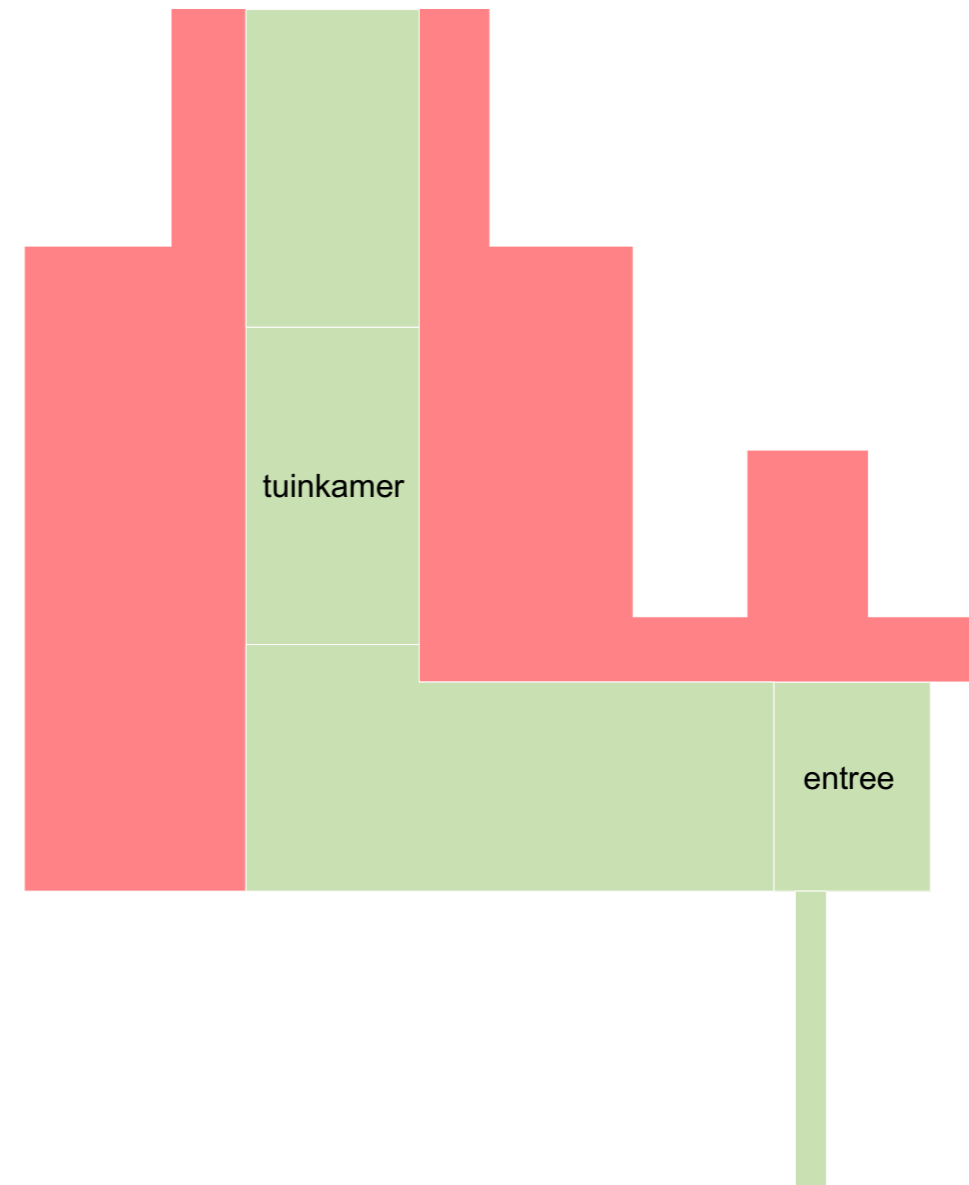
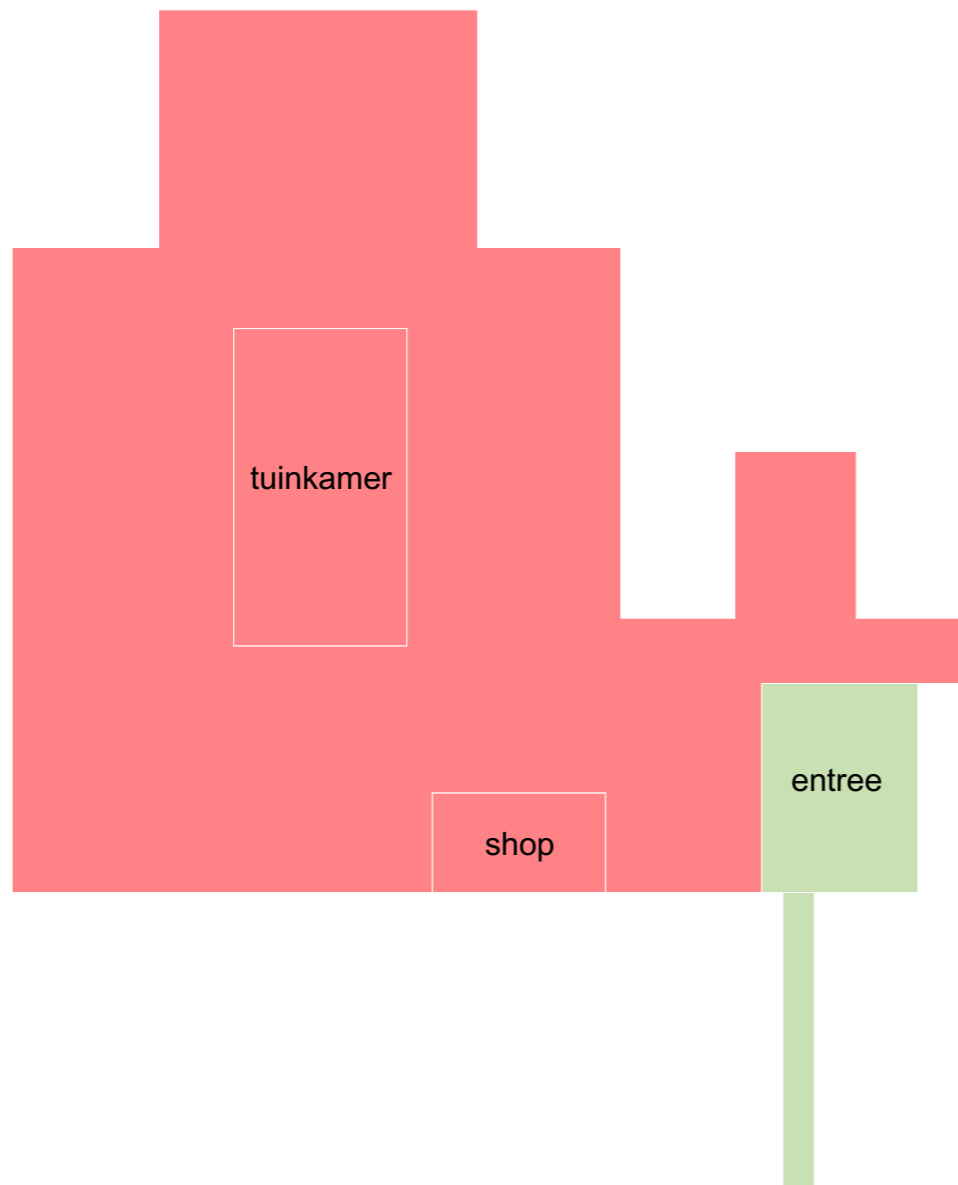
Net als de plattegronden, zijn de gevels opgezet op basis van het grid.

Het metselwerkverband van het bestaande museum is horizontaal gericht, wat nog extra de horizontaliteit van het gebouw benadrukt. Dit principe is vertaald naar het verticale gebaar in de vorm van de uitbreiding door het om te slaan, waardoor de beweging naar boven wijst. De hoofdstructuur benadrukt hierin de verticaliteit van de museumtoren, waarin een grid ontstaat door de horizontale belijning van de verschillende verdiepingen. Deze verdiepingen variëren in de hoogte, doordat de kunstobjecten gesorteerd zijn op basis van hun afmetingen. Door de kunstobjecten op basis van hun formaat te rangschikken, kunnen de belichting en kijkhoogten optimaal worden vormgegeven waardoor de kunst tot zijn recht komt. Tevens zorgt dit voor een functionelere, efficiëntere inzet van de verdiepingshoogten. De grijze vloertegels zijn uitgezet op het grid, waardoor ze stroken met de wanden en kolommen. De wanden zijn wit van kleur, waardoor deze ondergeschikt worden geïdentificeerd en niet afleiden van de kunst. Het plafond is van grijs beton, waardoor het constructiemateriaal duidelijk af te lezen is en de kleur contrasteert met de witte wanden.

Op basis van de exposities zijn bepaalde lijnen in de gevel doorgetrokken, wat resulteert in een wisselvallig gevelbeeld die correspondeert met de gewenste lichtinval op de kunst en de ruimte eromheen. In zowel het gevel- als plattegrondvlak breekt het geheel op in kleinere fragmenten, die meegaan in de vormtaal van het bestaande museum. De gevels van de uitbreiding bestaan uit kalksteen. Het gebruik van een steenachtig materiaal brengt het nieuwe en het bestaande samen in een harmonisch geheel. De kwadranten van de museumtoren zijn -om en om- uitgevoerd in twee verschillende kleurtinten kalksteen. De kleurtinten zijn twee middentonen die zijn ontstaan op basis van twee uitersten; de kleur van het bestaande kunstmuseum en het fotomuseum. Samen vormen deze een harmonisch geheel in kleuren-pallet. Het gebruik van stalen kozijnen is een voortborduring op de koperen kozijnen.

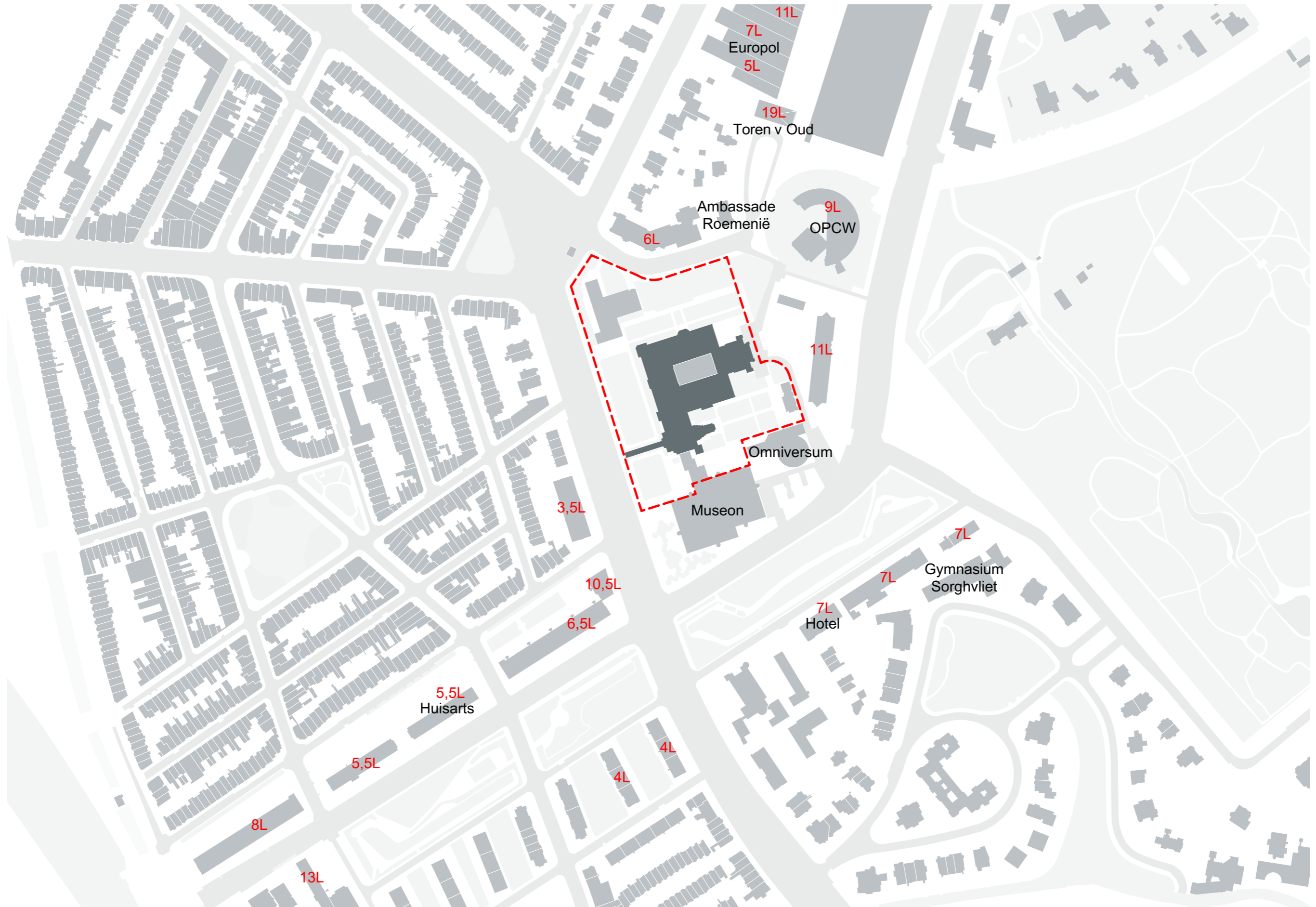
Artist in Residence

Aan de tuinzijde van het museum bevindt zich de Artist in residence. Deze heeft een eigen entree, gescheiden van het museum, zodat de kunstenaar ongestoord de woning kan betreden. In het geval dat de kunstenaar werk wilt tentoonstellen, dan is daar de ruimte voor in het publieke bovendeel van de museumtoren, waar het werk door iedereen te bewonderen is.

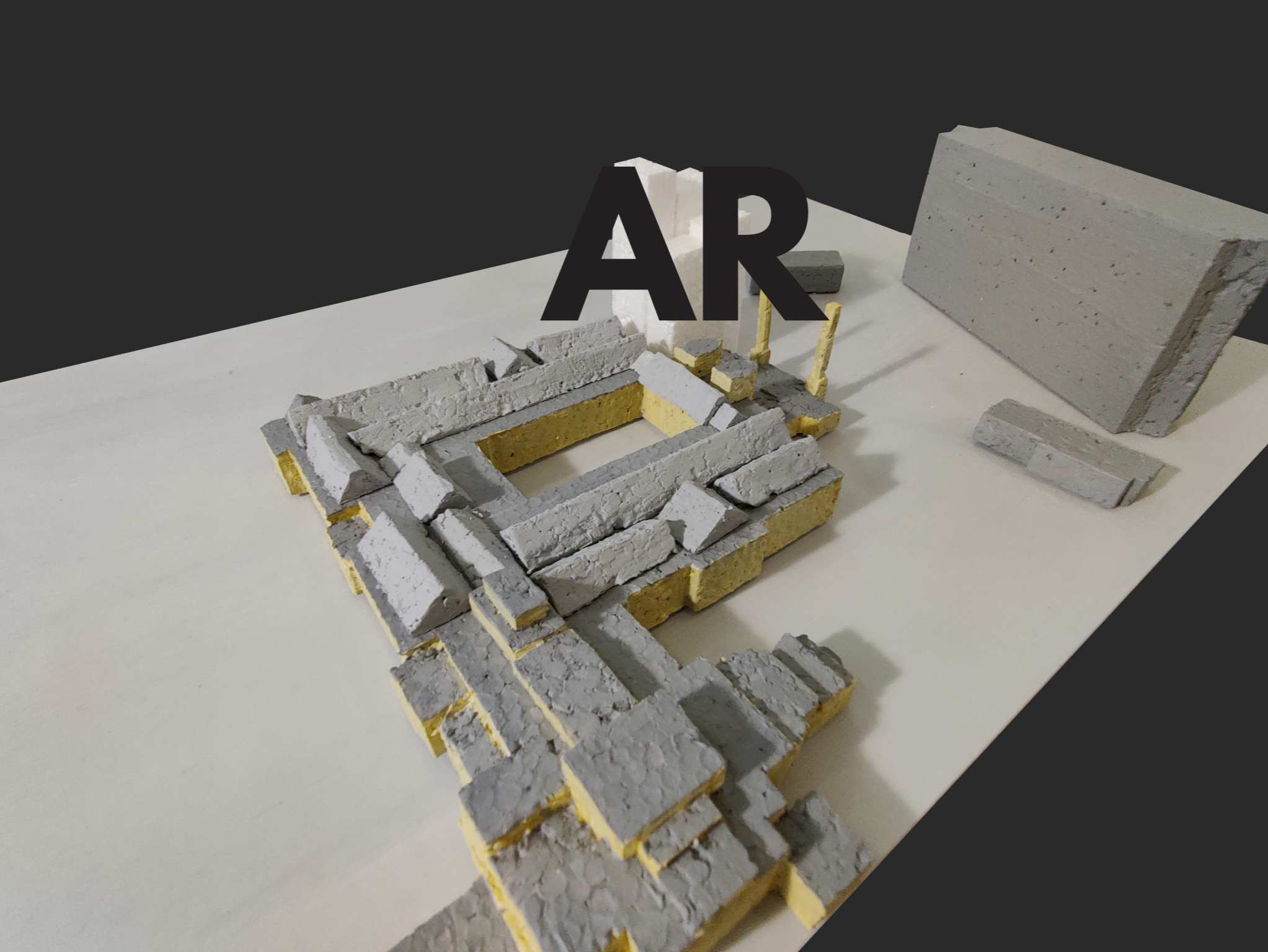

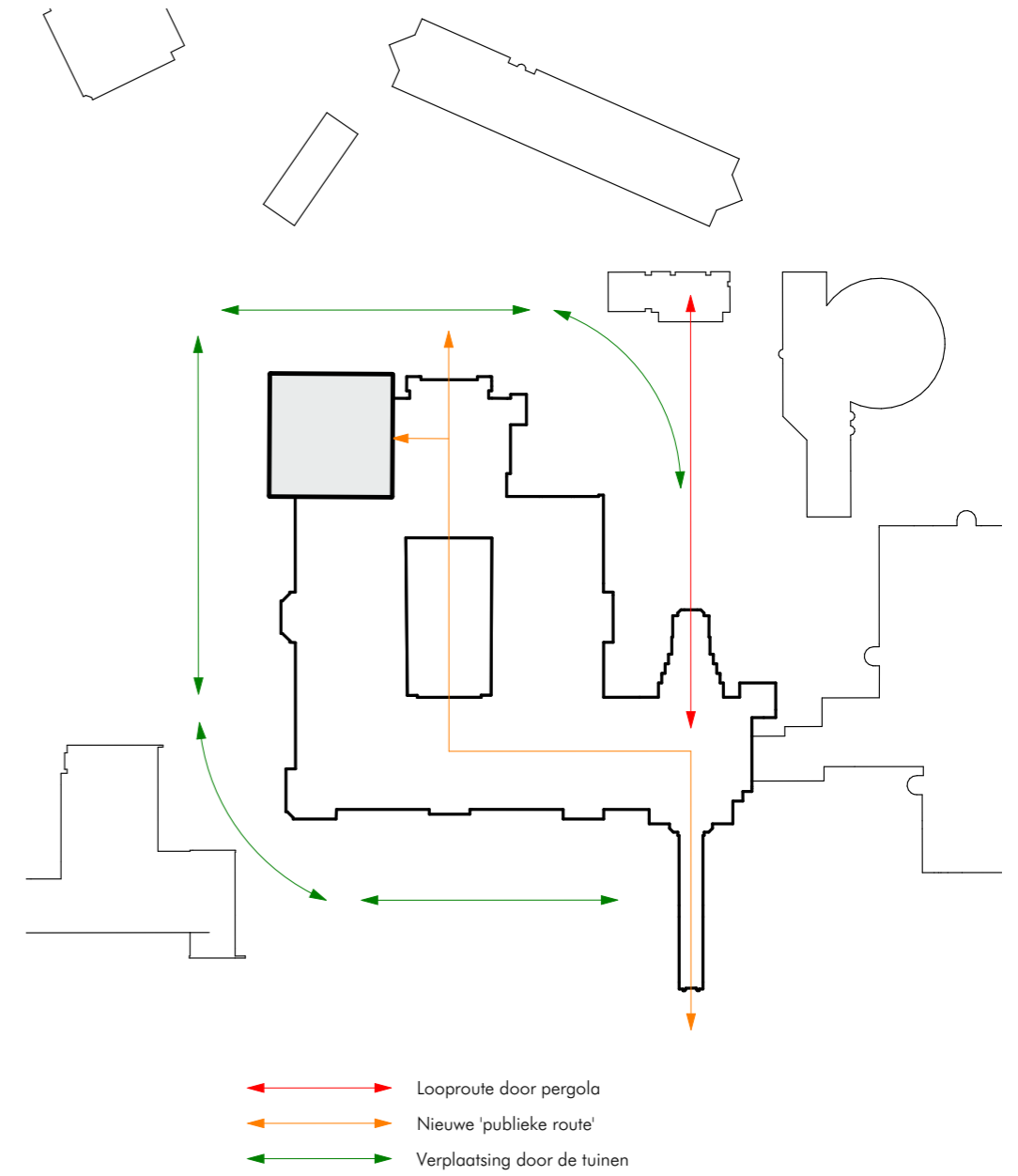
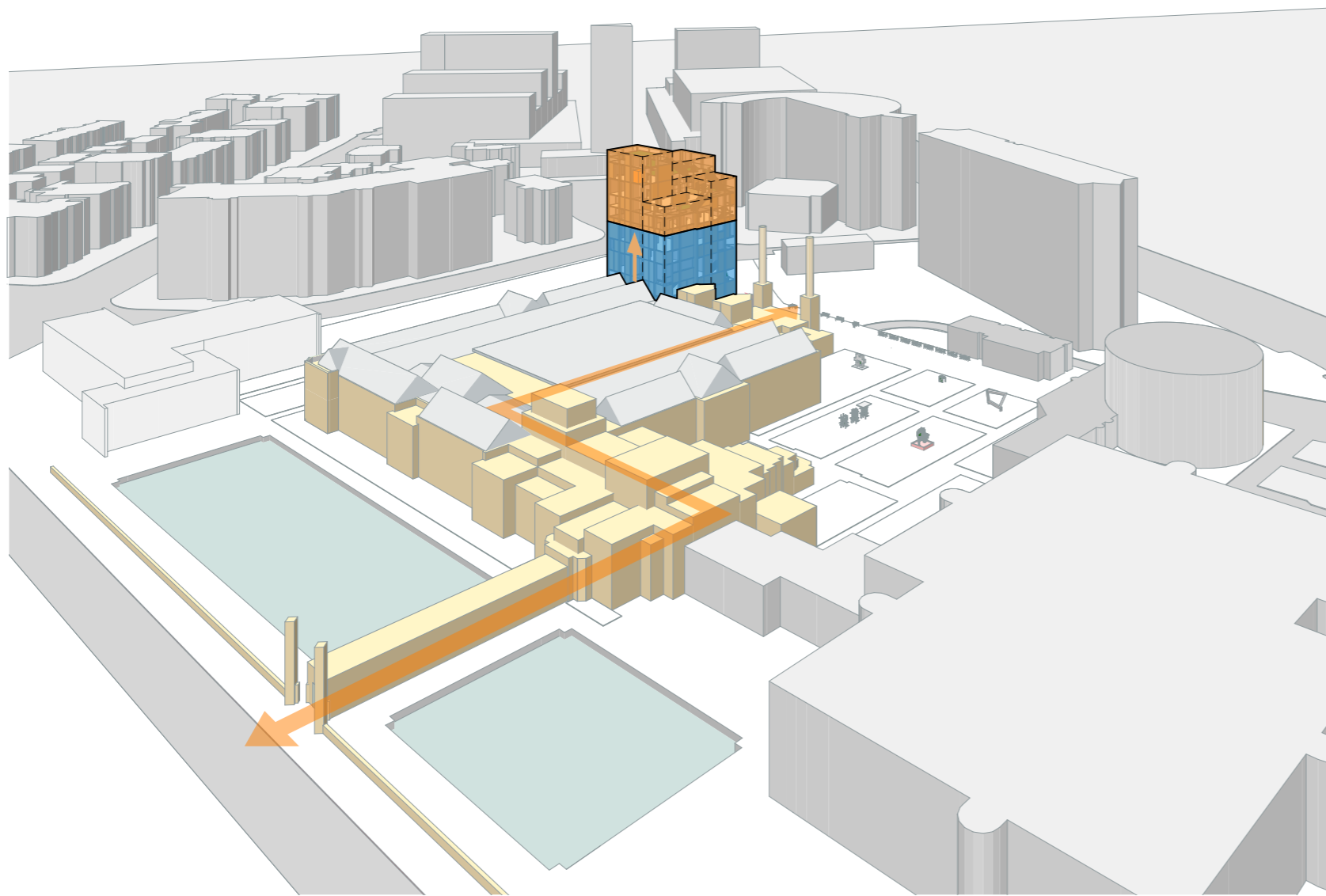
 openbaar (gratis toegankelijk) semi-openbaar (toegankelijk met ticket)

MATE VAN OPENBAARHEID

HOOGTE ACCENTEN

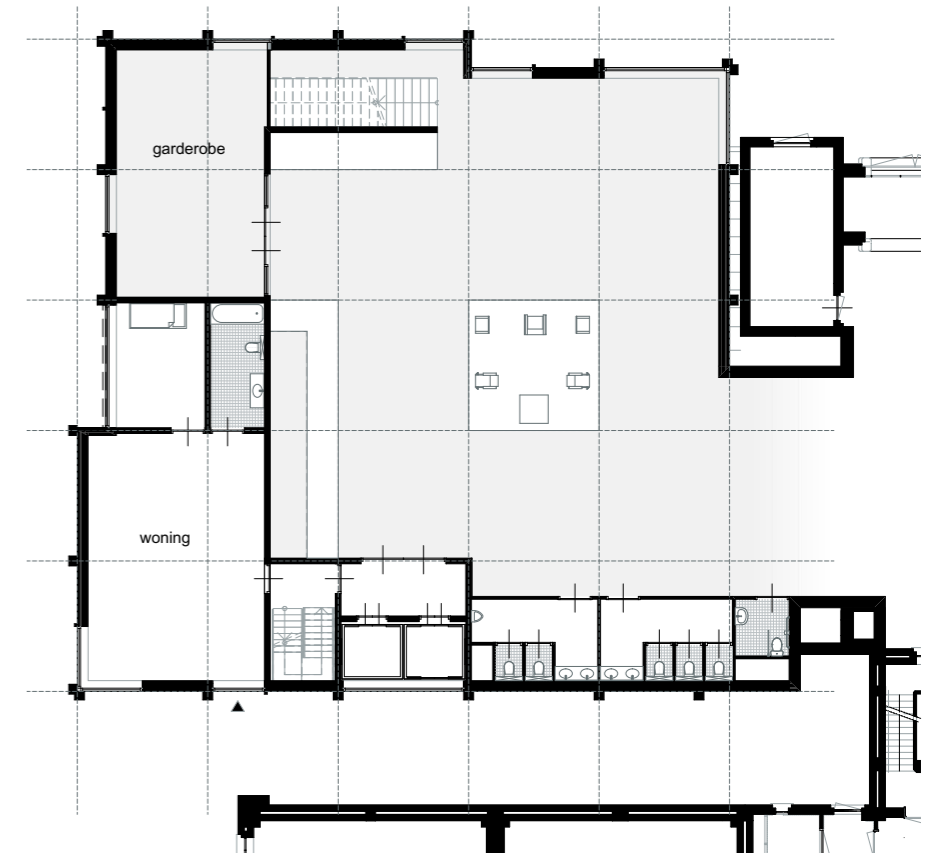

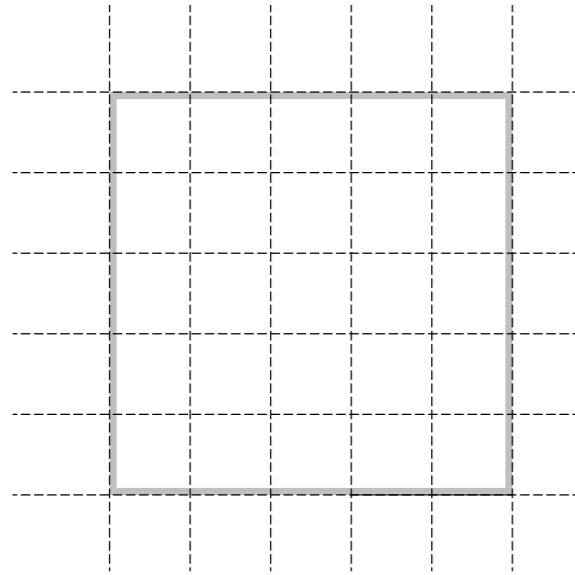
PUBLIEKE ROUTE

DE 'MUSEUMPASSAGE'

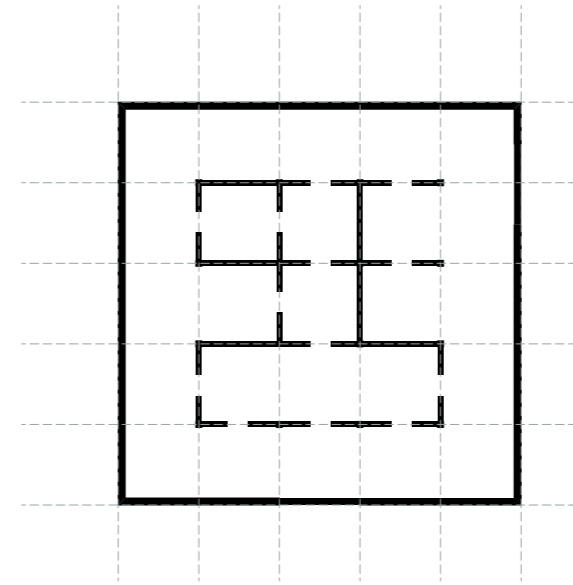
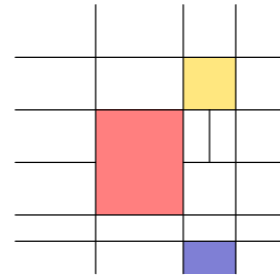

FOYER / BEGANE GROND

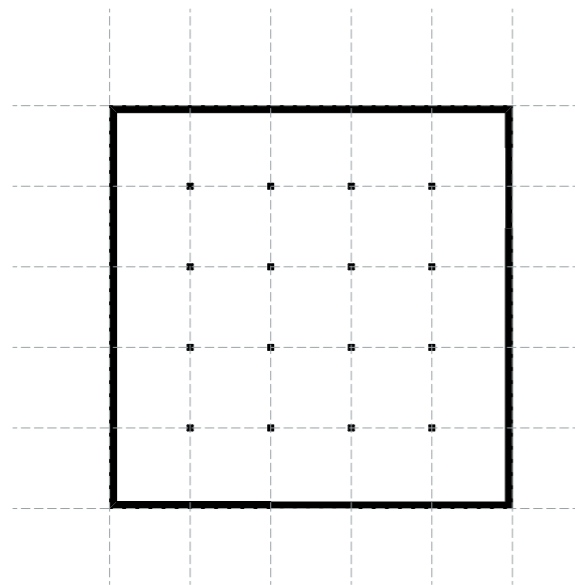
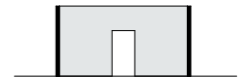

grid van Berlage

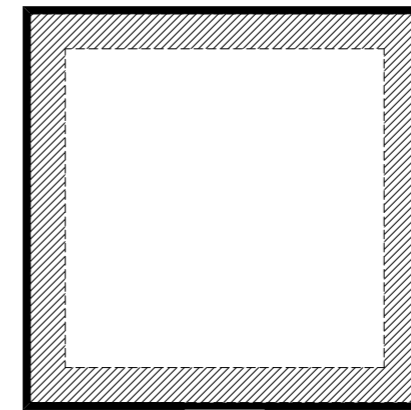
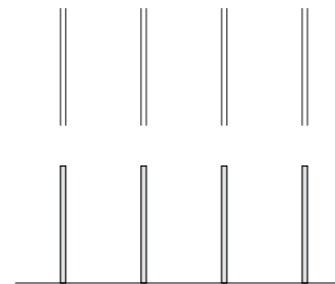
raster van Mondriaan en De Stijl

'hokkerig', dwalen

open plattegrond, overzicht

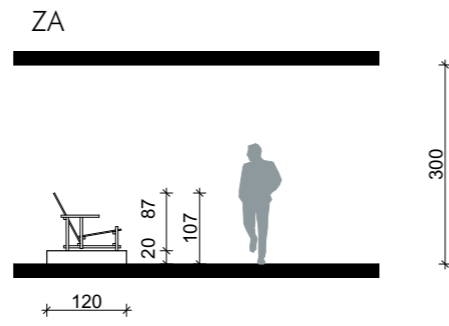
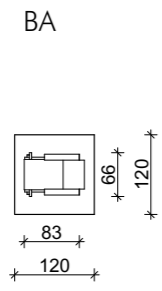

zone verticale verbindingen

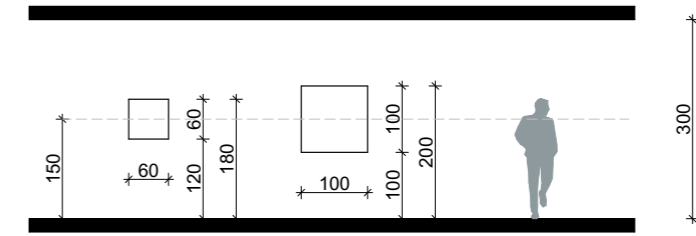
PRINCIPESCHEMAS

stoelen
meubels
objecten

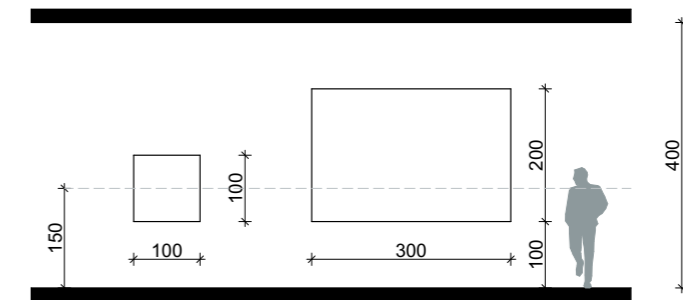
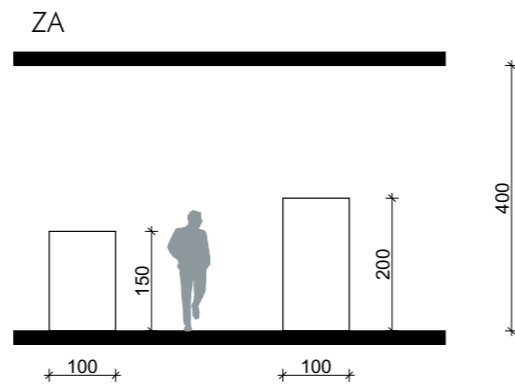
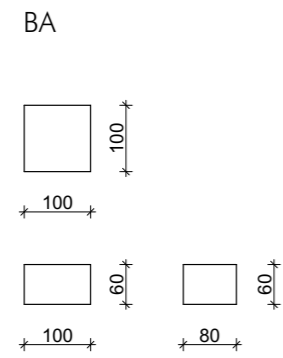

schilderijen

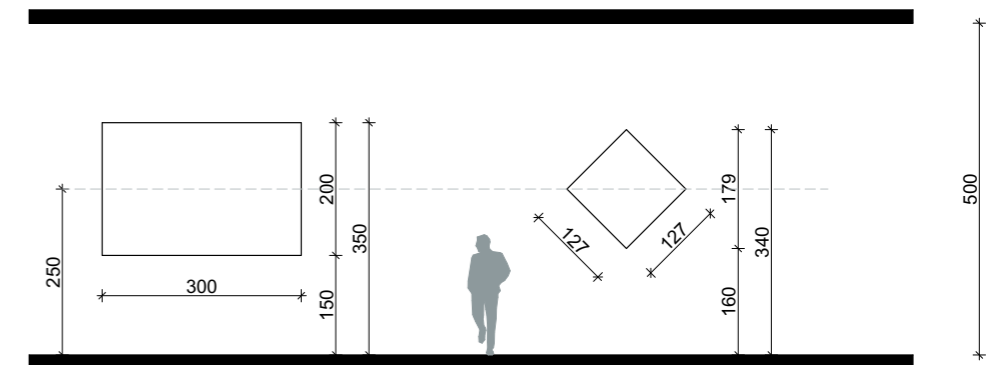
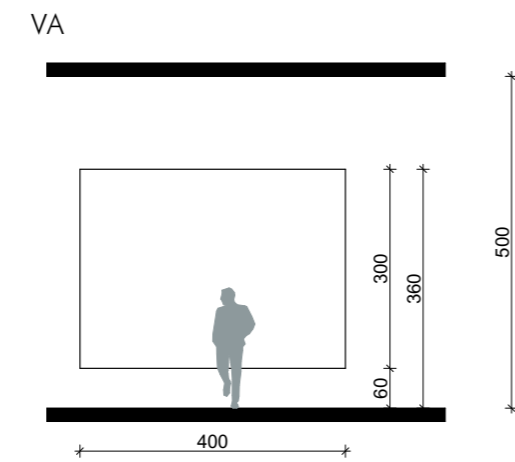
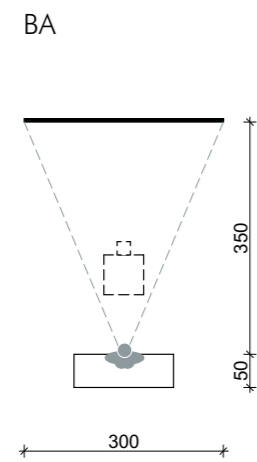
VA

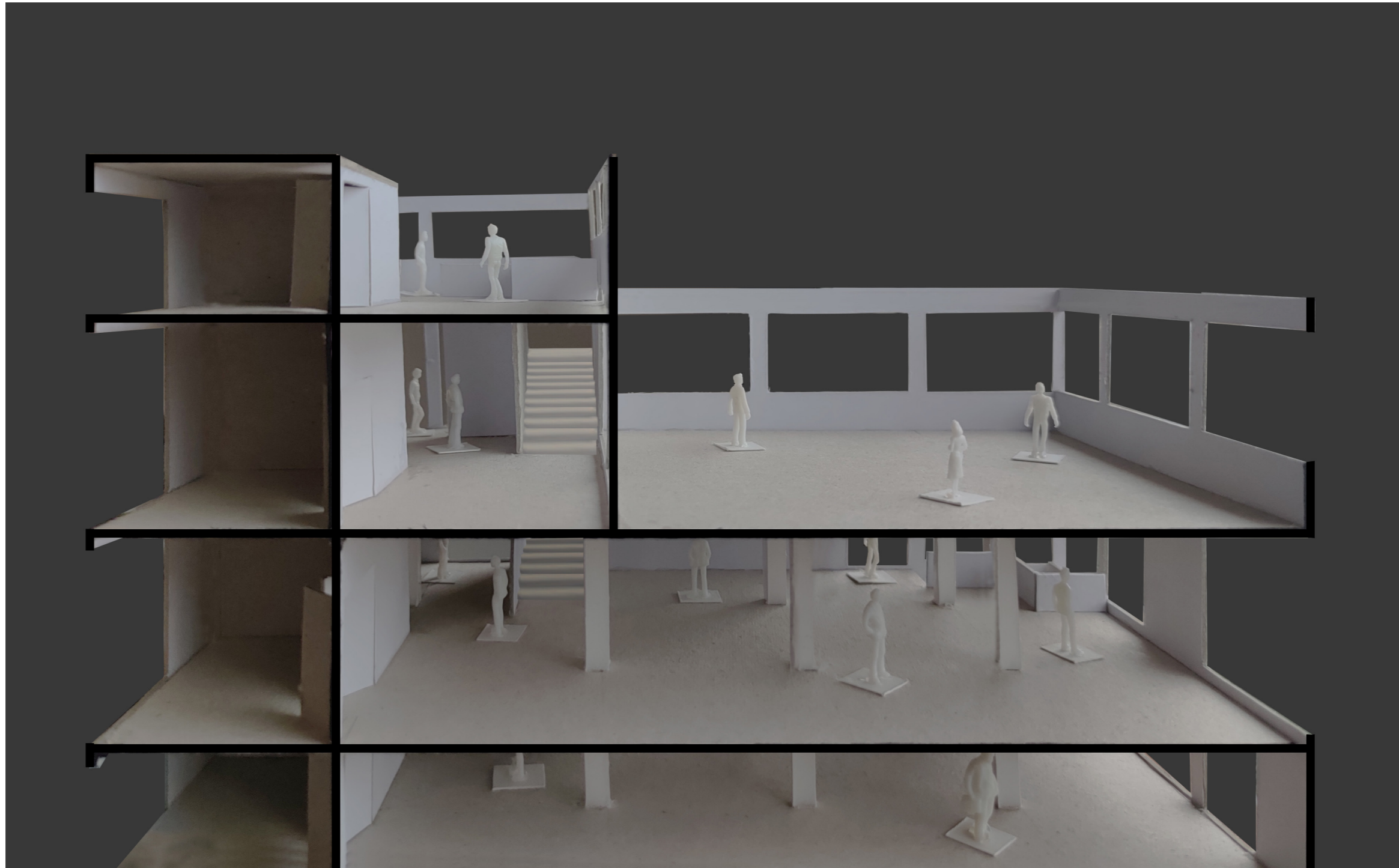
maquettes
sokkels

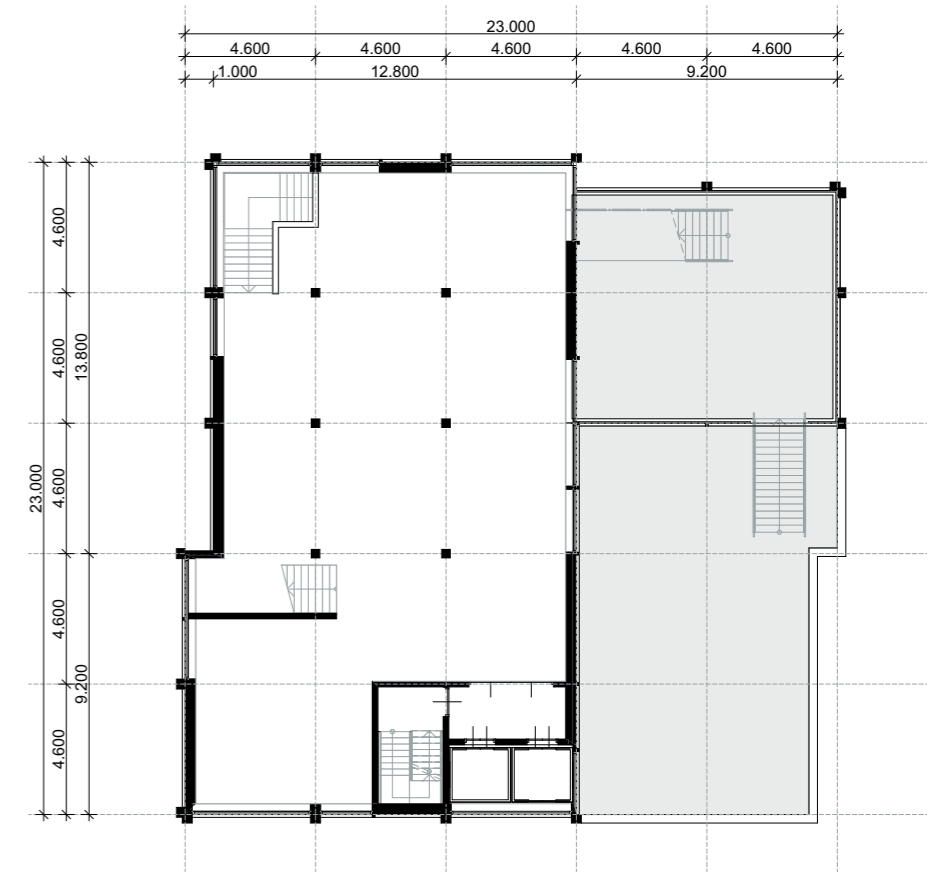
bewegend
beeld

PRINCIPESCHMAS

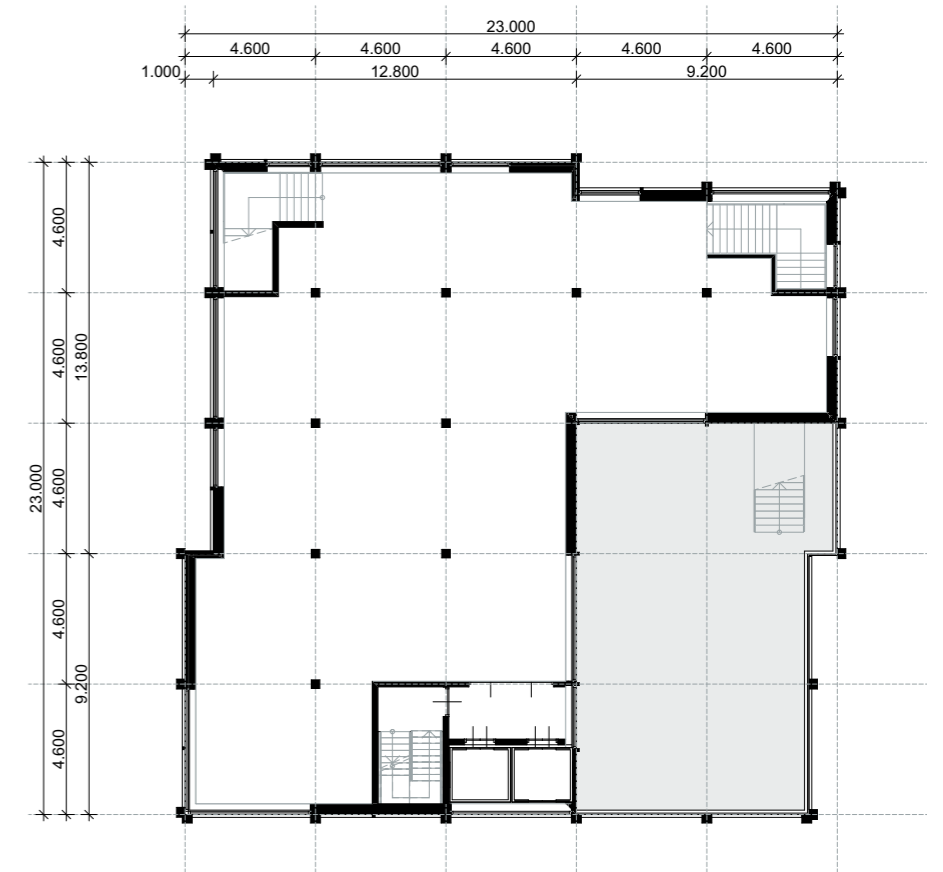
HET DAK - BUITENEXPOSITIE

BUITENEXPOSITIE / 8E VERDIEPING

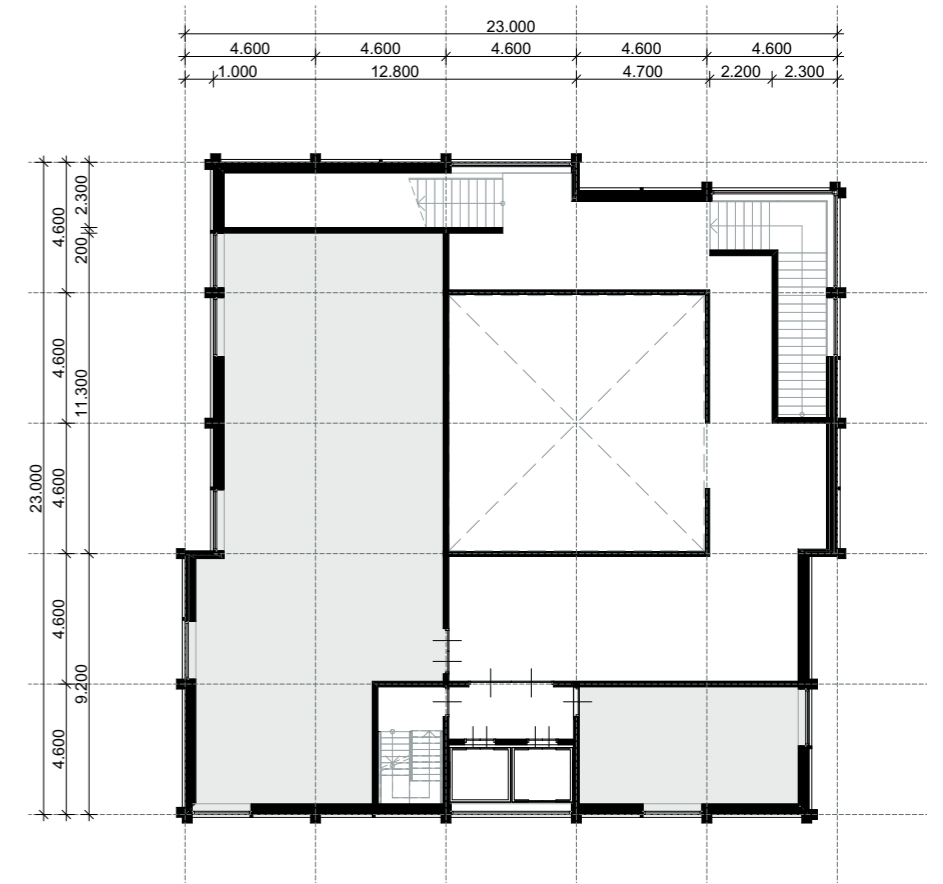
OPEN ROUTING IN PUBLIEKE DEEL

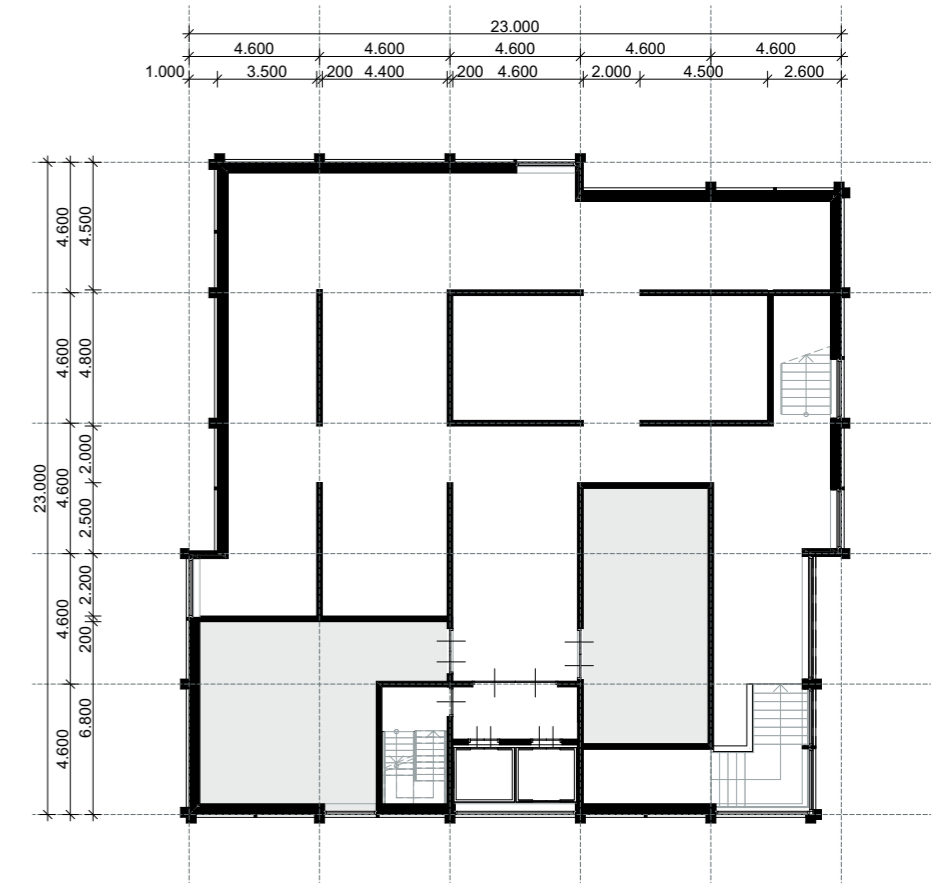
OPEN ROUTING / 7E VERDIEPING

GESTUURDE ROUTING

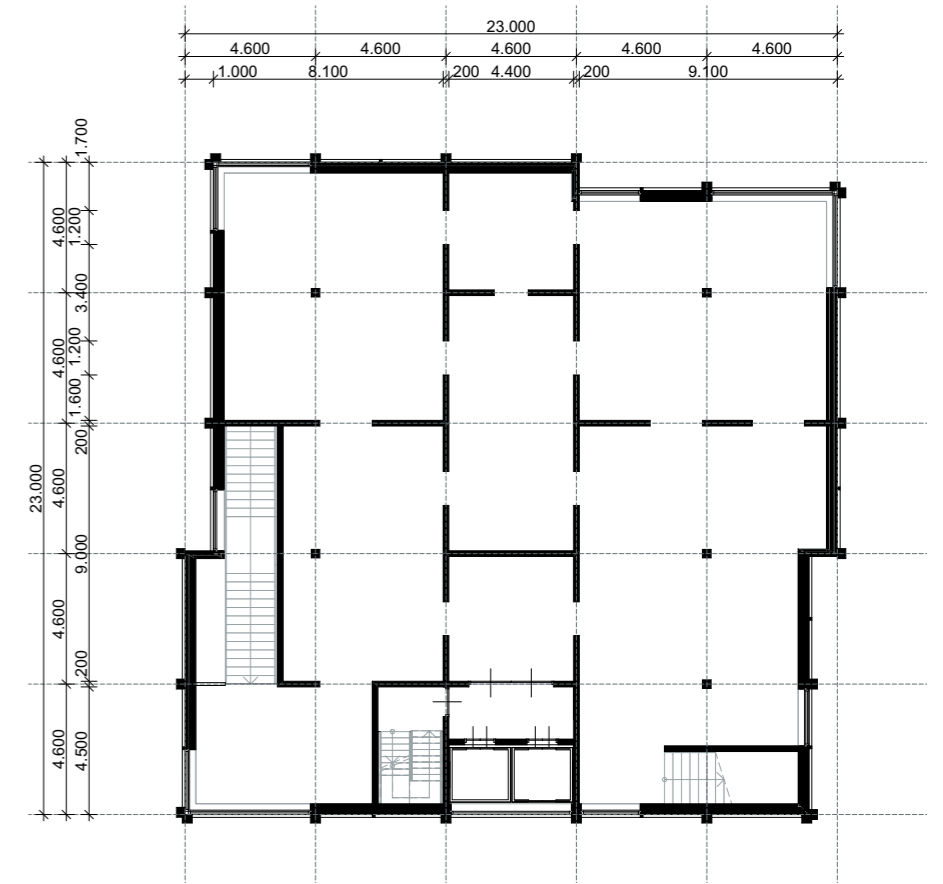
GESTUURDE ROUTING / 4E VERDIEPING

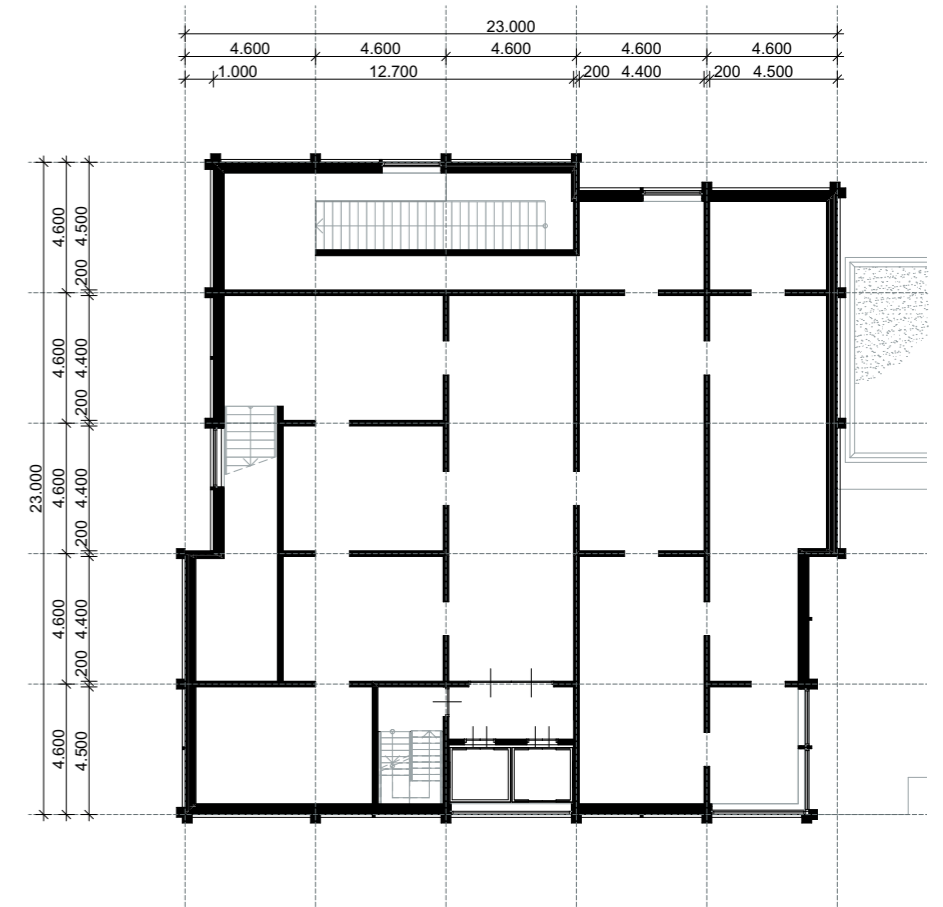
3E VERDIEPING

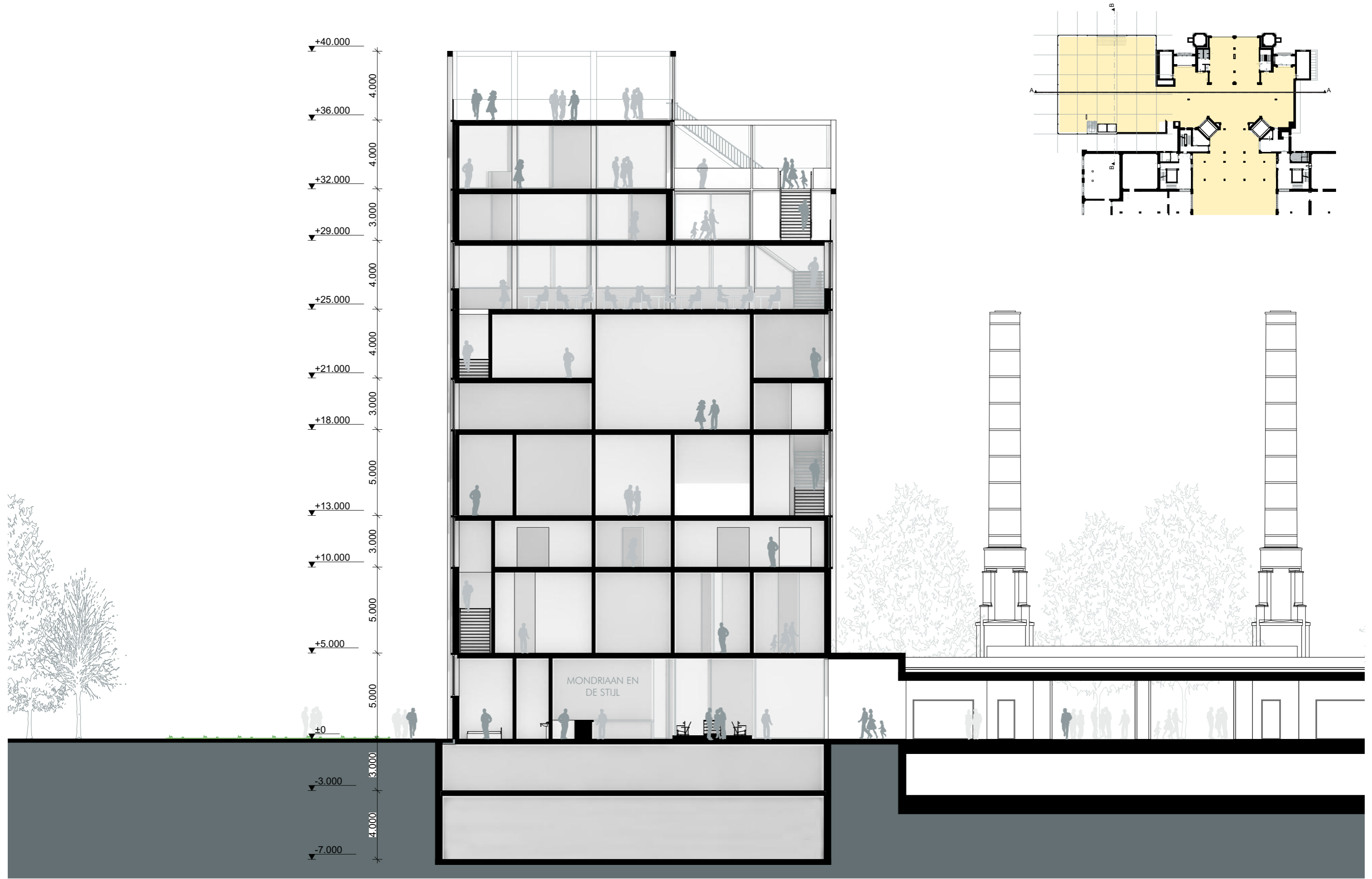
DWALEN

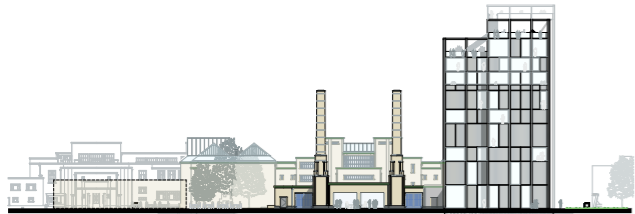
DWALEN / 2E VERDIEPING

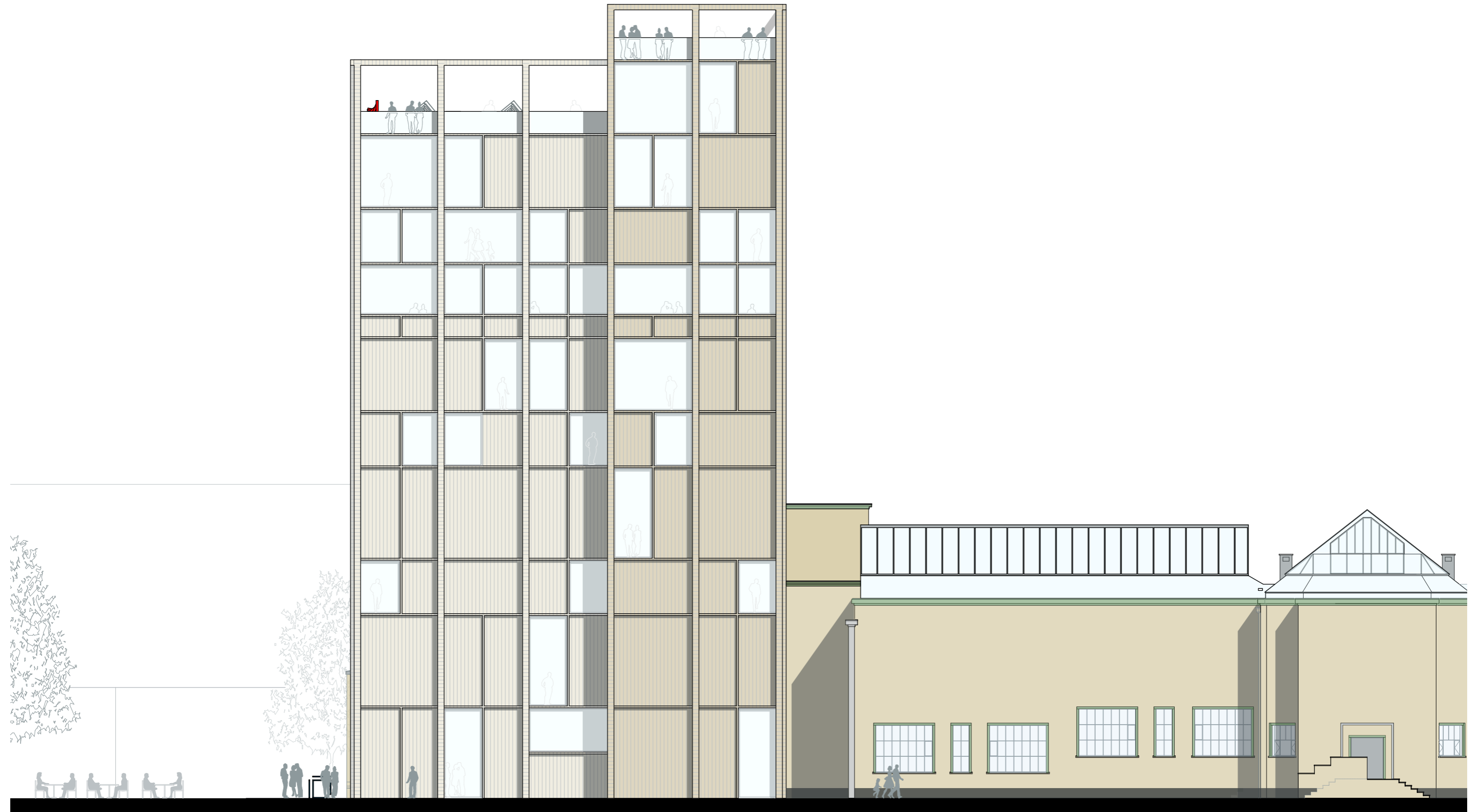
DWALEN / 1E VERDIEPING

DOORSNEDEN

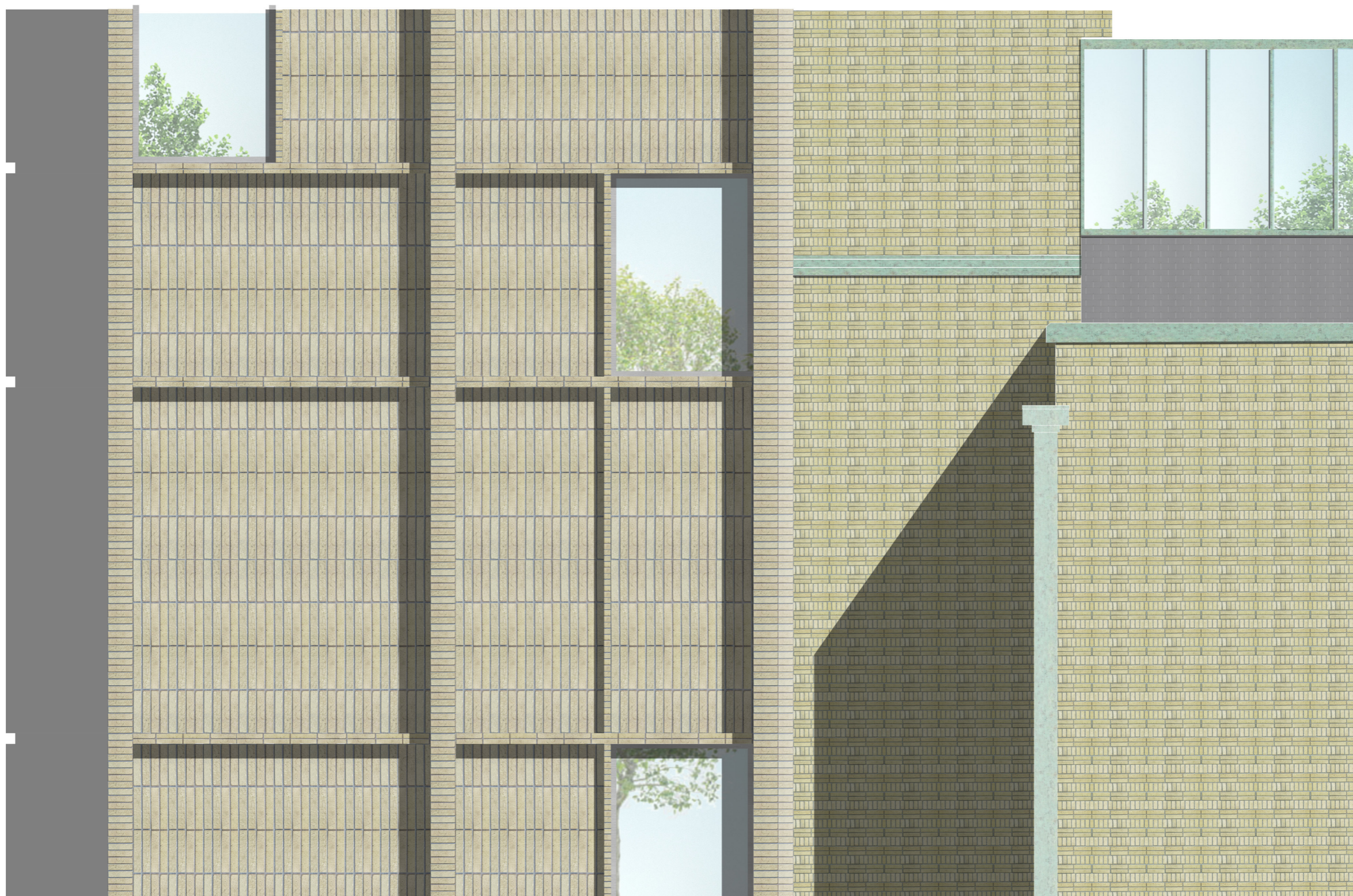
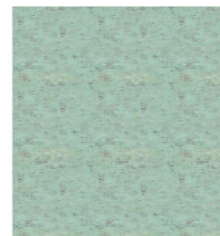
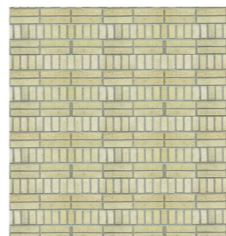
GEVELS

GEVELS

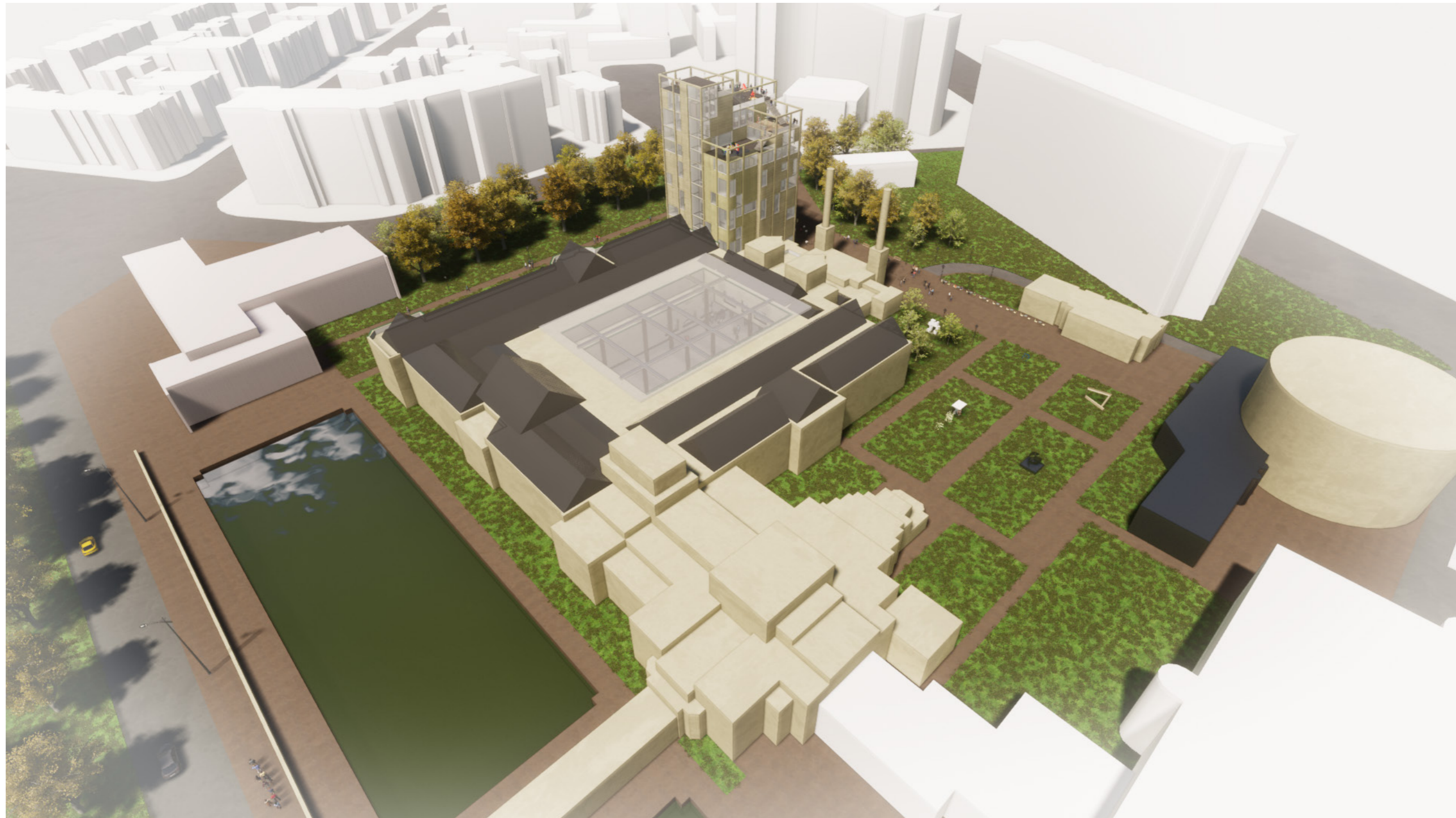

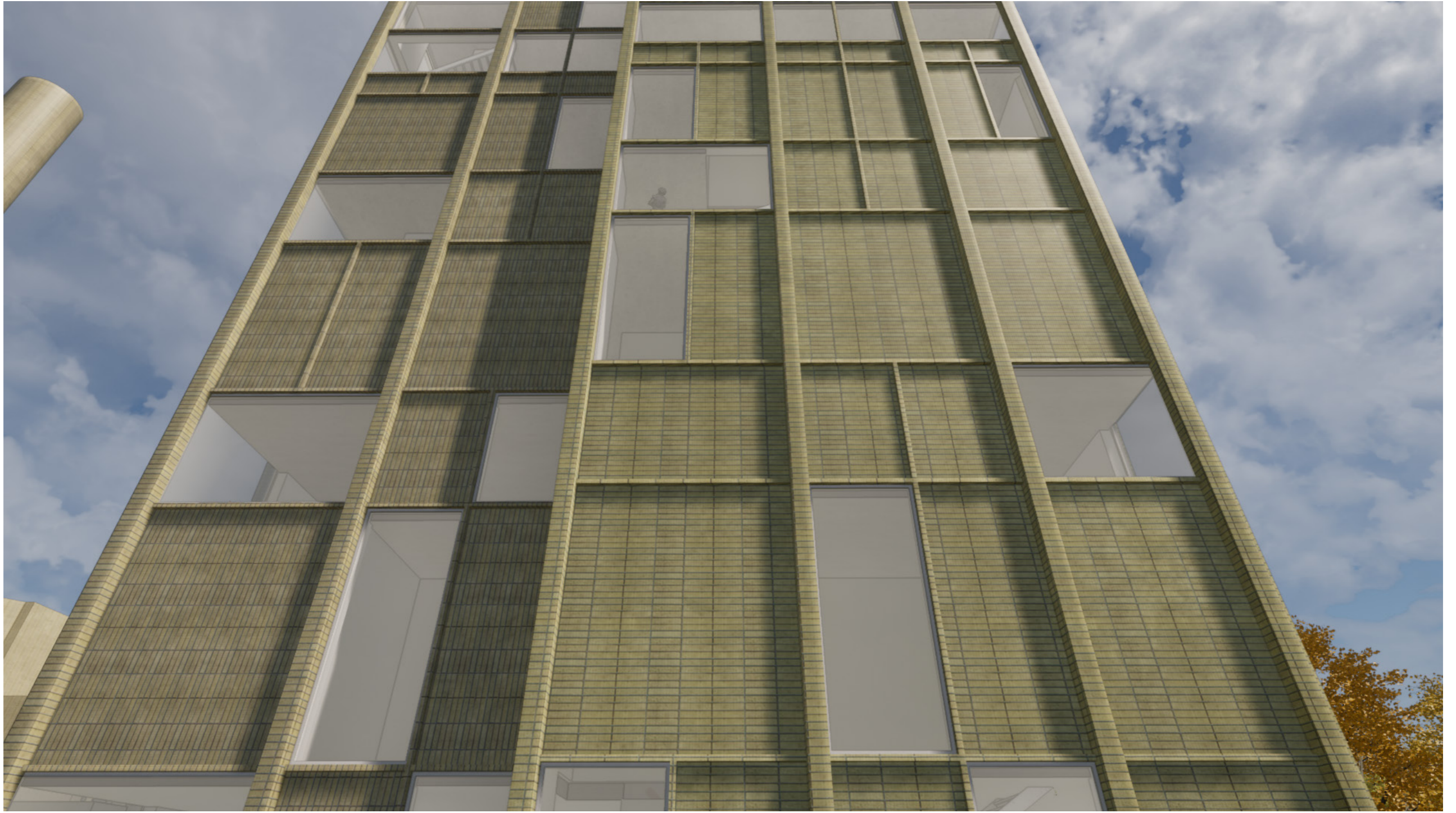

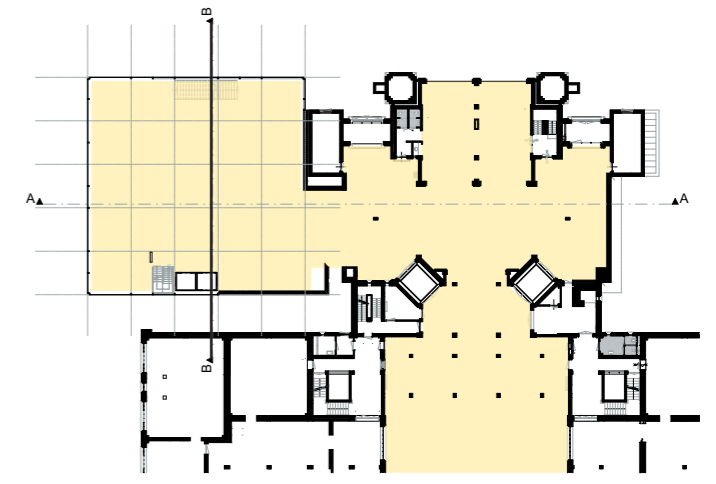
KUNSTMUSEUM DEN HAAG

FUNG CHOW

DOORSNEDEN